

Işıkları Söndürseler Bile

MaNga

Halim ortada yine ellerimde kan
Hiç derinlere inen kalmadı yaram
Ben ki kalbine gömüp içeride ağlayan
Şimdi aksine çıkıp zincirlerini kıran

Sözüme güven dönmem ben kahpelik etmem
Bu yola bir baş koydum seni kimseye yedirmem
İçini rahat tut, başını hep dik tut
Sabret bu duvarları bir gün yine yıkacağız elbet

Ben senden vazgeçmem
Işıkları söndürseler bile korkuma yenilmem
Ellerim kollarım tutmasın isterse
Ben sensiz pes etmem

Bir akıl versen bana kurtulsa şu beden
Bir isim bulsan bana duymanı ürküten
Bir yol açsan bana ufukta yollara düşsem
Yeter ki inan bana başka bir şey istemem